

STSJ de Galícia de 29 de novembre de 2017, recurs 163/2017

Legitimació sindical, negociació col·lectiva i bona fe en cas de trasllat d'un servei a unes altres dependències municipals situades a 9 kilòmetres (accés al text de la sentència)

Un sindicat va impugnar dos decrets d'alcaldia. El primer aprovava instruccions sobre actuacions i mesures urgents en matèria d'organització/ordenació administrativa, mentre que el segon tenia per objecte l'ordenació horària. El jutjat contenciós administratiu no va admetre el recurs per manca de legitimació activa quant a la primera resolució, i va desestimar el segon. **El sindicat recurrent va acudir al TSJ, que estima la seva legitimació activa** d'acord amb una extensa doctrina constitucional, destacant el següent:

- **No es pot oposar al reconeixement de l'existència d'un interès legítim sindical el fet que es tracti d'una matèria pròpia de la potestat d'organització.** El que una matèria es trobi inclosa en la potestat organitzativa no l'exclou de l'àmbit de l'activitat sindical, perquè aquesta exclusió no s'ajustaria a l'apreciació de l'interès econòmic o professional, la defensa de la qual es confia als sindicats.
- Les referides instruccions suposaven el trasllat del servei municipal de normalització lingüística a unes altres dependències. **S'ha d'admetre la legitimació activa sindical perquè es preserva així la seva actuació com a defensor dels interessos dels empleats públics** que, a causa del trasllat, han de treballar en una localitat diferent i **allunyada de la d'origen uns 9 kilòmetres**. I tot això a banda de la decisió que correspon adoptar sobre el fons de l'assumpte.
- Pel que fa als aspectes substantius, **refusa que les decisions administratives**, que afecten les condicions de treball, **s'hagin pres sense la prèvia i preceptiva negociació de bona fe:**
 - La part apel·lant confon absència de negociació amb negociació sense acord. No s'ha negat la celebració de les corresponents meses, en les quals el sindicat hi va estar representat. Així doncs, **només es limita a expressar que no hi va haver acord per manca de bona fe negocial de l'ajuntament.**
 - Si s'acceptés la premissa anterior, en gairebé tots els casos s'hauria de concloure que no hi ha hagut negociació.
 - El que s'ha de dur a terme és una negociació, un diàleg previ a l'adopció d'acords quan, per raó de la matèria, el seu abast transcendeixi una mera facultat organitzativa sense una incidència directa (o amb incidència mínima) sobre els treballadors. Però **no és obligatori finalitzar amb acord**, i menys encara que els plantejaments de la part sindical s'hagin d'acollir, ja que si així fos es podria qualificar de "dictadura" de les organitzacions sindicals, que veurien com se satisfan totes les seves exigències. **La negociació va existir, malgrat el resultat no s'ajustés als interessos particulars i subjectius sindicals.**